

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Petra Příhody a soudců JUDr. Michala Mazance a Mgr. Jana Passera v právní věci žalobce E. C., zastoupeného JUDr. Tomášem Vymazalem, advokátem se sídlem v Olomouci, 28. října 463/3, proti žalovanému Celnímu ředitelství v Ostravě, Svatopluka Čecha 8, Ostrava – Přívoz, o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 6. 2006, čj. 22 Ca 181/2006 – 8,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost se zamítá.
- II. Žalovanému se nepřiznává náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou podanou faxem dne 30. 5. 2006 u Krajského soudu v Ostravě a doplněnou stejnopisem žaloby podaným přímo u tohoto soudu dne 2. 6. 2006, se žalobce domáhal přezkoumání a zrušení rozhodnutí Celního ředitelství v Ostravě ze dne 24. 3. 2006, čj. 488/06-1404-21 s tím, aby byl zrušen i platební výměr Celního úřadu v Opavě ze dne 30. 11. 2005, týkající se spotřební daně z lihu ve výši 3.090 165 Kč.

Usnesením Krajského soudu v Ostravě ze dne 8. 6. 2006, čj. 22 Ca 181/2006 – 8, byla tato žaloba odmítnuta jakožto opožděně podaná, protože tento soud v souladu

s tvrzením žalobce dospěl k závěru, že žalobou napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 29. 3. 2006, žaloba byla podána až 30. 5. 2006.

Včas podanou kasační stížností se žalobce (dále též „stěžovatel“) domáhá zrušení tohoto usnesení krajského soudu. Dovozuje, že ve smyslu § 40 odst. 1 s. ř. s. začala běžet lhůta k podání žaloby až dne 30. 3. 2006, tedy den následující po doručení rozhodnutí Celního ředitelství v Ostravě a skončila dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty, tedy dne 30. 5. 2006. Žaloba tedy byla podána včas.

Nejvyšší správní soud posoudil důvodnost kasační stížnosti v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů (§ 109 odst. 2, 3 s. ř. s.), přičemž vycházel z následujících skutečností, úvah a závěrů.

Již krajský soud v napadeném usnesení mj. poukázal na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2003, čj. 5 Ads 43/2003 – 63 (publikováno pod č. 252/2004 Sb. NSS, jakož i na webových stránkách zdejšího soudu - www.nssoud.cz). I když toto usnesení se týká zachování lhůty pro podání kasační stížnosti, zabývá se především výkladem § 40 s. ř. s., tedy obecného ustanovení o lhůtách. Právní závěry o počátku běhu lhůt je možné tedy vztáhnout i na tento případ a Nejvyšší správní soud neshledal důvod od právních závěrů vyplývajících z tohoto judikátu se odchýlit.

Se zřetelem na argumentaci uvedenou v kasační stížnosti je možno dodat, že nelze ztotožňovat den, který určil počátek lhůty (den kdy došlo ke skutečnost určující počátek lhůty) a den poté následující. Lze tedy uzavřít, že § 40 odst. 1 s. ř. s. se týká lhůt stanovených podle dnů, neboť toto ustanovení výslovně stanoví, že se netýká lhůt stanovených podle hodin, a úprava lhůt určených podle týdnů, měsíců nebo roků je v § 40 odst. 2 s. ř. s.

Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná, a proto ji zamítl (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

Stěžovatel, který neměl v tomto soudním řízení úspěch, nemá právo na náhradu nákladů řízení a úspěšnému žalovanému náklady řízení nevznikly. Proto soud rozhodl, že se žalovanému náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznává (§ 60 odst. 1, § 120 s. ř. s.).

Poučení: Proti tomuto rozsudku nejsou opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. října 2006

JUDr. Petr Příhoda
předseda senátu